

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **R. S.**, zast. Mgr. M. K., Ch. 6/1575, P., proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2004, č. j. 9 Az 178/2003 - 20,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 27. 5. 2004, č. j. 9 Az 178/2003 - 20 Městský soud v Praze zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 5. 2003, č. j. OAM-11328/VL-07-BE07-2001, kterým nebyl žalobci udělen azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb. o azylu a o změně zák. č. 283/1991 Sb. o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a zároveň bylo rozhodnuto, že se na něj nevztahuje překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 citovaného zákona.

Rozsudek obsahoval správné poučení o tom, že je proti němu přípustná kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení s tím, že kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Rozsudek doručil městský soud žalobci dne 5. 7. 2004 uplynutím desetidenní úložní lhůty a to na adresu M. 1466/7, P., u paní H.

Podle dodejky založené na č. 1. 24 předloženého spisu městského soudu byla zásilka uložena dne 25. 6. 2004, žalobce si ji nevyžádal a zásilka byla vrácena zpět městskému soudu.

Podle ust. § 46 odst. 4 o. s. ř., podle kterého je třeba postupovat ve věci doručování vzhledem k ust. § 42 odst. 5 s. ř. s., nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou zastížen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Byla-li zásilka uložena dne 25. 6. 2004, desetidenní lhůty doběhla dne 4. 7. 2004, což byla neděle. Dle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s. připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Ve smyslu tohoto ustanovení pak byl žalobci doručen rozsudek dne 5. 7. 2004.

Proti rozsudku podal žalobce - stěžovatel (dále jen „stěžovatel“) dne 19. 8. 2004 kasační stížnost. Kasační stížnost podepsal za stěžovatel Mgr. M. K. V kasační stížnosti stěžovatel namítal, že v době doručování zásilky se v místě doručení nezdržoval, neboť byl v T. od 21. 6. 2004 do konce první poloviny srpna hospitalizován.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo k odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek.

Městský soud dne 31. 8. 2004 vyzval stěžovatele, aby předložil ve lhůtě deseti dnů plnou moc, prokazující zastoupení advokátem pro řízení o kasační stížnosti a dále soudu ve stejné lhůtě předložil listiny prokazující tvrzení, že stěžovatel byl v rozhodné době pro doručování rozsudku hospitalizován.

Dne 3. 9. 2004 stěžovatel do spisu na základě výše uvedené výzvy soudu doložil potvrzení o pracovní neschopnosti, dle textu kterého byl stěžovatel od 22. 6. 2004 do 7. 8. 2004 léčen pro stanovenou diagnózu a jeho stav vyžadoval klidový režim. Stěžovatelem doložený doklad je způsobilý osvědčit pouze tu skutečnost, že v uvedené době byl stěžovatel léčen, nikoli hospitalizován.

Plná moc ze dne 28. 7. 2004, kterou stěžovatel soudu zaslal dne 27. 9. 2004, a podle které zmocnil k zastupování Mgr. M. K., obecného zmocněnce, není z hlediska požadavku povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. relevantní. Stěžovatel vystupuje v řízení o kasační stížnosti jako fyzická osoba, která nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Z ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem.

Dle § 4 zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, je advokátem ten, kdo je zapsán v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou. V daném případě stěžovatel neprokázal, že by splnil podmínky povinného zastoupení.

Vzhledem k tomu, že uvedený nedostatek podmínek řízení spočívající v povinném zastoupení stěžovatele ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. nebyl ani na výzvu městského soudu v řízení o kasační stížnosti odstraněn (§ 37 odst. 5 s. ř. s.), nelze v řízení o kasační stížnosti pokračovat a jsou tak naplněny podmínky pro odmítnutí kasační stížnosti dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Navíc, za situace, kdy stěžovatel předloženým dokladem o pracovní neschopnosti nedoložil tu skutečnost, že se v místě doručování rozsudku v rozhodné době nezdržoval, je kasační stížnost ze dne 18. 8. 2004 podána opožděně.

Stěžovateli byl dne 5. 7. 2004 doručen rozsudek městského soudu. Následné převzetí rozsudku stěžovatelem osobně u městského soudu dne 16. 8. 2004 (č. l. 26 předloženého spisu krajského soudu) nemá vliv na otázku doručení rozsudku.

Lhůta k podání kasační stížnosti stanovená v § 106 odst. 2 s. ř. s., tj. do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, začala běžet počátkem dne následujícího poté, co došlo ke skutečnosti určující její počátek, tj. 6. 7. 2004 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.), přičemž lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). V daném případě tak konec lhůty připadl na pondělí 19. 7. 2004. Protože stěžovatel v této lhůtě kasační stížnost nepodal, avšak podal ji až 18. 8. 2004, učinil tak až po uplynutí zákonné dvoutýdenní lhůty k podání kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud je nucen konstatovat, že jsou v daném případě naplněny jak podmínky pro odmítnutí kasační stížnosti dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tak předpoklady pro odmítnutí kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože kasační stížnost byla odmítnuta (§ 60 odst. 3 za použití ust. § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. 1. 2005

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu